

Any Jubilar de sant Francesc d'Assís

Romà Casanova, bisbe de Vic

Justament el dia 2 d'agost és l'aniversari de la consagració de la basílica patriarcal de la Mare de Déu dels Àngels a la *Porciuncula d'Assís* (Itàlia), un temple molt unit a sant Francesc, ja que, quan tot just era una ermita, el *poverello* la restaurà en el seu temps de recerca i discerniment vocacional després de la seva conversió. De fet, el sant d'Assís atribuï a la intercessió de Maria, Senyora dels Àngels, invocada per ell en aquest santuari, el reconeixement de la voluntat divina en l'escolta de l'evangeli de la missió.

És bo de fer referència a aquest fet quan en el present any 2026 s'escau el vuitè centenari de la mort de sant Francesc d'Assís, esdevinguda el 3 d'octubre de 1228. Per aquest motiu ha estat proclamat un any jubilar en tots els llocs franciscans. Al nostre bisbat tenim com a llocs franciscans (almenys els que en aquest moment em venen a la memòria): l'església dels caputxins d'Igualada i les ermites de Sant Francesc s'hi moria al terme municipal de Vic i la de Sant Francesc de Santpedor. En aquests llocs podem obtenir el do de la indulgència pròpia dels jubileus o, si més no, podem demanar a sant Francesc la seva intercessió en aquest aniversari significatiu del seu *dies natalis*.

Sant Francesc trobà en Maria, Senyora dels Àngels, la mare que l'acompanyà en el discerniment de la voluntat de Déu

Retornant a la basílica bressol de totes les esglésies franciscanes, cal tenir present que s'hi va consagrar al Senyor, la nit del Diumenge de Rams, santa Clara, naixent, doncs, aquell dia el segon orde franciscà. El sant, com relata un dels seus biògrafs, amà especialment aquest indret i allí volgué ser portat, en els seus últims dies, per a morir. El

Sant Francesc de Santpedor

temple de Santa Maria dels Àngels restà com a llegat del pare de l'orde com a església i casa de tots els germans, amb caràcter exemplar i símbol de la fidelitat a la forma de vida que el Senyor li revelà.

És digna d'assenyalar la profunda devoció i estima de sant Francesc a la Mare del Crist. El seu amor envers la Verge Maria era indicible per haver fet germà nostre el Senyor de la Majestat, com escrivia Tommaso da Celano, un dels primers biògrafs del sant d'Assís, el qual veia sobretot Maria en la seva condició de Mare de Déu i no la separava mai del misteri de l'encarnació i redempció de Crist, a favor nostre. Maria és en el centre del misteri de l'amor humil de Déu, del seu davallament a la nostra història, pel qual ens ha vingut la salvació. Per tant, en aquest dia de gràcia franciscana, amb paraules del mateix Francesc diem: «Verge pobrissona» i «filla i esclava de l'Altíssim, summe Rei, Pare celestial», «santa Reina» i «Senyora dels Àngels», pregueu per nosaltres.

